

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Beati Aloysii Gonzagæ E Societate Iesv,
Ferdinandi S. Rom. Imp. Principis, Marchionis
Castilionensis F. Natu Maximi, Libri Tres**

Cepari, Virgilio

Coloniæ Agrippinæ, 1608

c. 2. Luculentum testimonium, quod B. Aloysio Robertus Bellarminus
Cardinalis amplissimus dedit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43934

scriberet. Porrò hoc quicquid est sermonis, allo-
quendi & consolandi tui amore, his litteris man-
davi, quo sanè solatio tantisper te sustenta, dum,
vt opto, alius quispiam vberius de omnibus ad te
perscribat. Interea tristitia, quaeso, modum fuge,
huicq; beato Patri, cuius nulla preces irrita erunt,
pacem, & quietem excellentissime familiarum
commenda. Romæ X. Kalend. Quintil. Anno
M.D.XCI. Atque ex his litteris, quas adhuc at-
tulimus, procliuè est existimare, quanto iâ,
cùm abiret è vita, sanctimonix nomine
floruerit.

CAPVT SECVNDVM.

LVCVLENTVM TESTIMONI-
um, quod B. Aloysio, Robertus Bellar-
minus Cardinalis amplif-
simus dedit.

HOrum grauium hominum litteris,
quæ peruulgatæ de eius excellenti-
ori virtute famæ fidem faciunt, annectam
nunc Roberti Bellarmini Cardinalis am-
plissimi de interioribus eius virtutibus, to-
ties in hac historia laudatum à me testimo-
nium. Ille enim qui diu in Collegio Roma-
no huius Beati adolescentis conscientiam
gubernasset, compertum que haberet, qua-
tis mense eius dotibus fuisset ditata diuini-
tus, meo rogatu, sua ipse manu, quæcumque
de eo

de eo reminisci potuit, in hoc scriptum cōtulit, mihi que è domicilio, quod habebat in Palatio Vaticano, ad Romanam professorum domum transmisit. Ac licet vel simplex cuiusvis Cardinalis testificatio, quæ est eius dignitatis celsitudo, per se satis momenti, & fidei, vti Panormitanus, alijque Iurisconsulti confirmant, in Romano foro habet; & verò mihi præter chirographum viri toto orbe doctrinæ præstantia, atque integritate vitæ clarissimi, nihil requirendum videbatur: veri tamen corroborendi, omnisque omnibus scrupuli euellendi causa, perfecit, vt ipse ille Cardinalis Illustrissimus, coram Notario Cameræ Apostolicæ illud profiteretur, & iuramento firmaret. Est autem ad verbum eiusmodi.

Admodum Reuerende Pater. Libenter equidem in eo omni, quod à me poposcisti tibi obsequaratus diuinæ gloriæ interesse, non ignorari quoniam ille dona suis famulis largiatur. Diu accepi confessiones dulcissimi, & sanctissimi fratris nostri Aloysij Gonzaga, vnam etiam, qua vniuersam suam vitam complectebatur, & ipse mihi sacris operanti ministrabat. ac mecum versari, de quæ rebus diuinis colloqui gaudebat. Ex illis eius confessionibus, & consuetudine videor mihi hæc, quæ sequuntur, verissime asseuerare posse. Primum, nullum vnquam lethale peccatum admisisse. quod quidem de tota ætate ab anno septimo, certum habeo; de primis septem annis (quibus eam, quam postea,

C 6

Dei

Dei notitiam neque habuit, neque viuendo secutus est) coniectura id facile assequor. neque enim verisimile est aut tantilla etate puerum, aut tanta puritati designatum, lethali se labe maculasse. Secundum, eum ab anno etatis septimo, quo, ut ipse mihi aiebat, à mundo ad Deum sese conuerterat, vitam perfectam egisse. Tertium, nullum vnquam ad libidinem stimulum sensisse. Quartum, in oratione & contemplatione (in qua plerumq; genibus nixus, nusquam incumbens, versabatur) nullam ferè distractionem mentis esse passum. Quintum, obedientia, humilitatis, mortificationis, abstinentia, prudentia, pietatis, puritatis speculum fuisse. Vltimis suae vitæ diebus, ex obiecta sibi specie aeternae beatorum gloria, adeò immensa voluptate perfusus est, vt cum totam propè noctem in ea versatus esset, quartam hora partem tenuisse non putaret. Eodem tempore defuncto Patre Ludouico Corbinello, cum ex eo quasssem quid de eius anima sentiret, sanè perquam confidenter his verbis respondit. Purgatorium, nihil ibi moratus, transit. Ego, cui notum esset eius ingenium admodum consideratum in loquendo, rebusq; ambiguis affirmandis, certò mihi persuasi diuinitus cognouisse. abstinui tamen vltèrius progredi, ne vanæ gloriationis occasionem darem. Alia multa, quae possem dicere, praeter eo, quòd me satis singulorum meminisse posse diffido. Ad summam, equidem sentio rectè ad beatorum gloriam abiisse, semperq; religioni mihi fuit pro illius anima precari, veritus ne Dei gratia, quam in illa cognoui, iniuriam facerem. at contra nulla religione prohibitus sum, quin eius precia-

*precibus, in quibus multū cōfido, me commendarē.
Ora pro me R. P. Ex habitatione Palatina XVI.
Kalend. Nouemb. M. DC. I.*

T. R. P.

*Frater in Christo deditissimus
Robertus Cardinalis
Bellarminus.*

CAPVT TERTIVM.

*DE COMPLVRIBVS MIRACV-
lis, ac beneficijs, intercedentibus
B. Aloysij precibus conces-
sis diuinitus.*

Non fuit quidem mei consilij, cūm
animum ad hanc historiam scri-
bendam appuli, miracula, ac beneficia
pluribus locis, meritis & commendatione
Beati Aloysij, secundum eius mortem à
Deo præstita, sed præclarè tantum cum
sanctitate & virtute facta colligere, quæ,
Dei ope, nemini non imitari liceret. Ne-
que sanè ex miraculorum laude ad opini-
onem sanctitatis eius magna fiet accessio,
in eorū animis, quibus cum eo vsus, & con-
suetudo aliqua intercessit. Dona siquidem
illa cœlestia, quibus, dum viueret, orna-

Cc a

tus